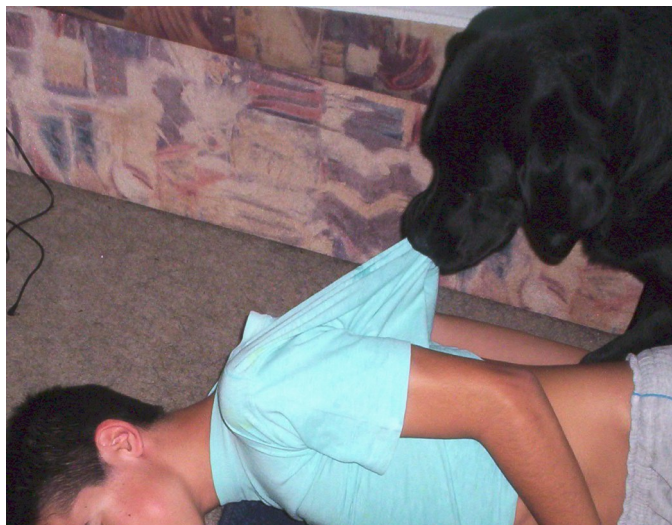
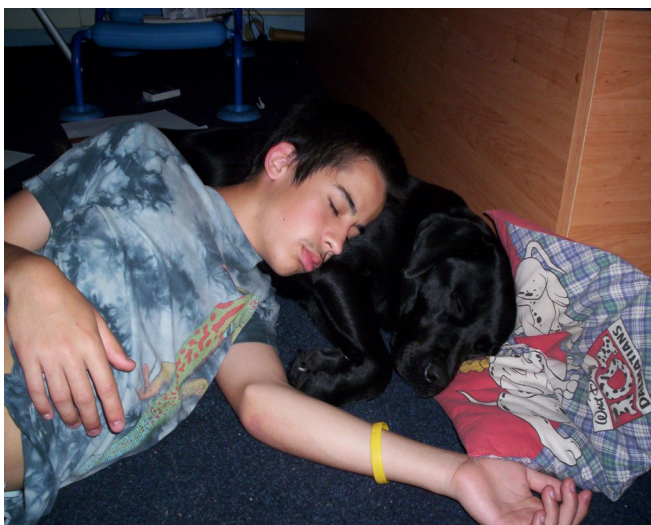

CO VŠECHNO VYDRŽÍ ASISTENČNÍ PES?

Dobrý den, vážení, jmenuji se Iris z Bohyně lovu a jsem devítiletá černá labradorka. Mé zatím nejvyšší dosažené vzdělání je „asistenční pes“, ale protože v květnu budeme s mým páníčkem Láďou Maksoudem maturovat na Pedagogickém lyceu, tak potom taky budu skutečný pedagogický asistent!

Všichni víte, co by měl umět správný asistenční pes, koneckonců kdo ne, tak si to může přečíst na stránkách Tlapek. Jenže ono to není jen tak. Představte si, že na začátku je ten váš páníček malý kluk a prostě si tak roste, až je z něj to, čemu okolí říká „příšernej puberták“. A protože ho provázím takřka všude, on je toho názoru, že si s ním to všechno taky musím náležitě užít. A co to za těch sedm společných let už obnášelo? Nemám ráda dlouhé žvanění, jsem prostě „pes činu“, takže se podívejte sami...

1) pomáhat páníčkovi při epileptickém záchvatu (to už, naštěstí, dělám čím dál, tím míň...)

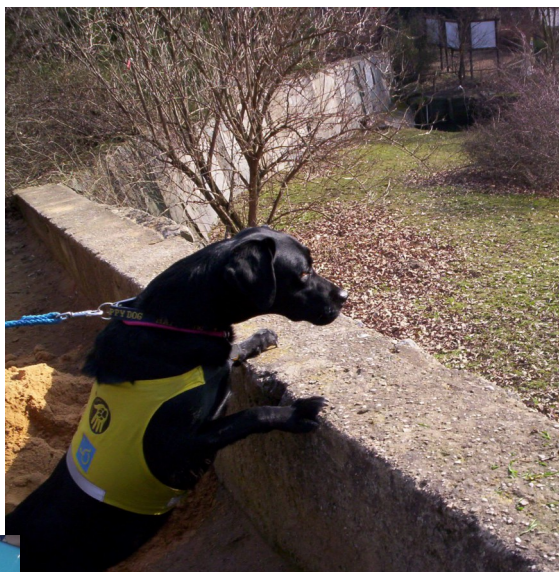
2) slavit lidské svátky (a být při tom třeba za soba...)

3) Chodit do ZOO koukat na různé příšery...

a nebo ještě hůř – mít je doma!!!

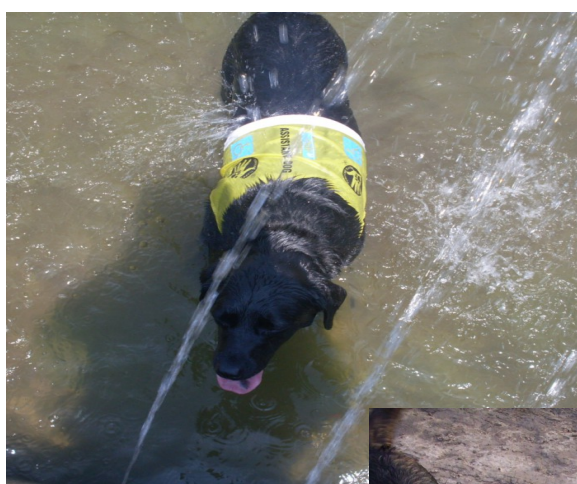
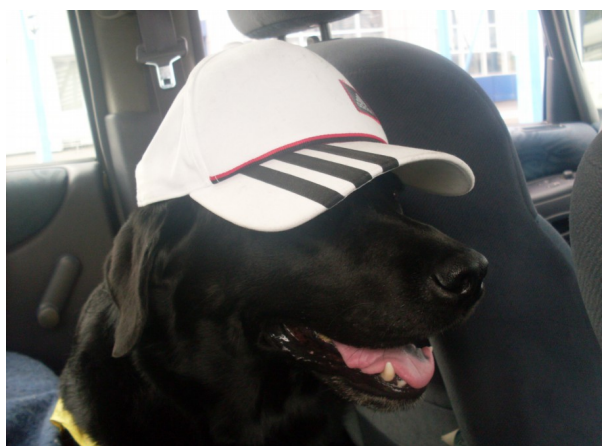
4) chodit do školy

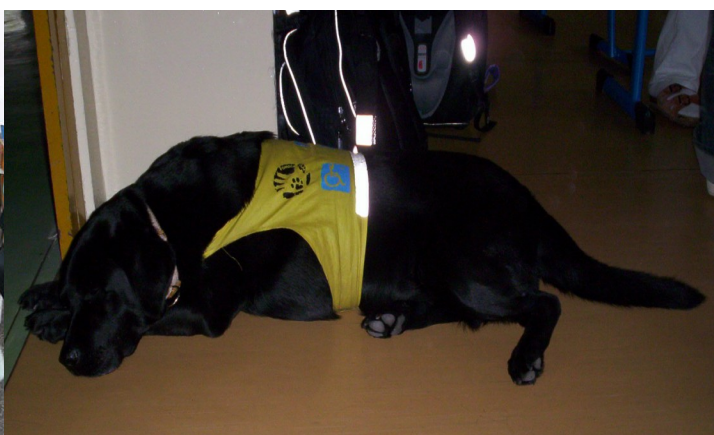
5) držet packy na lukostřelbě a být při tom pěkně nervózní!

6) jezdit kamkoliv hodiny a hodiny autem na dovolenou a tam spát, kde se dá a hledat neuvěřitelné vodní zdroje (fontány, ozdobná jezírka...)

7) účastnit se podivných akcí s podivně vypadajícími a podivně páchnoucími lidmi

8) stát se nejlepším asistenčním psem roku

9) sloužit jako posilovací náradí... nebo podložka...

No, řeknu vám... ještě, že si někdy
můžeme pokecat s kolegy o tom, co
to všechno obnáší! Obyčejný pes
tomu nikdy nemůže rozumět!

Ale ať jsme unavení jakkoliv a naši
páníčci s námi provádějí všechna ta
alotria, přesto je hluboce milujeme!!!

Vaše IRIS

